

Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der foran Vædringsforslag Nr. 20 skal staa, at det er stillet til § 22. Det er faldet ud ved Trykningen. Det gaar kun ud paa at indskrænke Fristen for Indfaldelsen af dem, der have Interesse af Evangsauktionen, til at overvære det Møde, hvorved Auktionsvilkårene skulle fastsættes.

Vædringsforslaget Nr. 21 er kun af ren redaktionel Natur. — Hvad derimod Nr. 22 a angaar, da er det af noget mere indgribende Betydning, idet det nemlig gaar ud paa, at Hovedvægten skal lægges paa, at de enkelte Interesserede skulle særlig indfalbes til at overvære dette Møde, og kun hvor de ikke have nogen bekendt Bopæl i Riget, skal der bruges almindelig Indfaldelse, medens det oprindelige Forslag gik ud paa det Modsatte. Til dette Forslag er der af et Mindretal i Udvalget stillet et Underædringsforslag, som gaar ud paa at udelade Stiftstidenderne til Bekjendtgjørelser af den Art. Dette har Flertallet ikke fundet tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa, idet det jo er en almindelig Regel i Lovgivningen, at Stiftstidenderne ere Avertissementstidender for de officielle Bekjendtgjørelser; jeg antager, at det cerede Mindretal nærmere vil motivere dette Underædringsforslag.

Vædringsforslag Nr. 23 gaar ud paa at udelade Bestemmelsen om, at der skal tilfilies her enkelt af de Interesserede en Afskrift af Auktionsvilkårene. Vi have nemlig ment, at da Auktionsvilkårene ligge til Efterhyn paa Auktionsforvalterens Kontor, er det ikke nødvendigt at paabyrde Bedkommende denne Udgift. Det kan jo nemlig dreie sig om ikke ganske lidt, og det vil i alt Fald medtage ikke ganske kort Tid at expedere disse Udskrifter. Det er ikke sjældent, at der er en 6-8 Prioritetshavere i en fast Eiendom, og hvis hver af disse skulde have en Afskrift af Auktionsvilkårene, vilde der medgaa ikke saa kort Tid, foruden at det ogsaa ville blive temmelig besværligt. Dette have vi ikke ment, at der var tilstrækkelig Grund til.

Vædringsforslag Nr. 24 er nærmest kun af supplerende Indhold, idet det kun gaar ud paa at udtrykke den Tanke, som ligger i det oprindelige Forslag.

Bed § 23, om Fristen for Betaling af Kjøbesummen, have vi ment, at hvis vi vedtage de samme Udtryk, som nu findes i Forsordningen af 11te September 1833, og som ere optagne i Lovforslaget, vilde det kunne hænde, at der kun kommer til at ligge et meget kort Tidsrum mellem de to der nævnte Terminer. Hvis Eiendommen er solgt ved sidste Auktion f. Ex. den 8de Marts, saa skal $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen betales den 8de Juni,

og allerede den 11te Juni skal Resten betales. Derfor have vi ment det rigtigst at forandre Bestemmelsen, saaledes at der bliver i det Mindste 3 Maaneder mellem første og sidste Betaling.

Vædringsforslag Nr. 26 gaar jo kun ud paa at fastsætte, at Panthaverne skulle have den Rente, som lovlig tilkommer dem, medens Forslaget oprindeligt gik ud paa, at de skulle have 5 pCt.

Vædringsforslag Nr. 27 indeholder egentlig kun en Modifikation af Lovforslagets Bestemmelser, og der er med Hensyn hertil i Betænkningen gjort tilstrækkelig Rede for Vædringsforslaget, saa jeg skal ikke opholde mig længere ved dette.

Vædringsforslag Nr. 28, hvorved man har forhøjet Sikkerhedsstillelsen fra en Trediedel til Halvdelen, er stillet af Hensyn til, at Bedkommende, som overtager Eiendommen strax, ikke skal kunne udplyndre den og paa den Maade maaffe opnaa Mere end den Sikkerhed andrager, der fordres af ham.

Til § 28 er der stillet et Vædringsforslag om, at Udmeldelsen af disse Mænd til at vurdere Eiendommen skal ske, saasnart Begjæring om Auktion er indsendt til Auktionsforvalteren. Dette er gjort for at fremme Forsølgningen, idet det ikke kan negtes, at Forsølgningen medtager i det Hele taget ikke ganske kort Tid. Derfor have vi ment det rigtigst, at man, hvor man kan, indskrænker Fristen. — Derimod have vi ikke turdet bibeholde Bestemmelsen om, at Mændene skulle afgive deres Vurderingsforretning inden 14 Dage. Det vil ofte være umuligt for dem at blive færdige med den i den korte Tid. Der skal indhentes mange Oplysninger, og det kan hænde, at selve Aarstiden kan lægge en absolut Hindring i Veien for at undersøge Jordboniteten og Slegt, saa vi have ment, at der blot bør staa: „suaresst mulig“. At det selvfølgelig er Retvirenten, der skal tilveiebringe disse Oplysninger, behøver jo næppe nogen Motivering. — Forslaget under Nr. 32 er kun en Redaktionsædring.

Til § 29 er der stillet et Forslag om, at disse Udsættelser, som kunne indrømmes, bør i Reglen ikke overskride 8 Dage. Det er naturligtvis ogsaa stet for at fremme Hurtigheden ved Forsølgningen. — Vædringsforslaget Nr. 34 er nærmest kun af supplerende Indhold; der staa i Lovforslaget, at de paagældende Udeblevne skulle særlig indfalbes; men det maa selvfølgelig være under Forudsætning af, at de have bekjendt Bopæl i Riget. Naar de ikke have det, maa der gives særegne Regler, hvorom vi have stillet Vædringsforslag under Nr. 35. — Med Hen-